

Evangelikus

hírlevél

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

A TARTALOMBÓL

Értem történt

„Az ember tervez”...

Szabó János búcsúztatása

Evangelikus Óvodánk életéből

Alkalmaink

VII. ÉVFOLYAM IV. SZÁM 2006. DECEMBER

Súr Adventi zenés áhítat 2006. december 12.

Franz Aton Maulbretsch: Szent Calád

A hatodik hónapban pedig elküldte Isten Gábielt angyalt Galilea egyik városába, Názáretbe, egy szűzhöz, aki a Dávid házából származó férfinak, Józsefnek volt a jegyese. A szűznek pedig Mária volt a neve. Az angyal belépve hozzá így szólt: „Üdvözlégy, kegyelembe fogadtott, az Úr veled van!” Mária megdöbbszent ezekre a szavakra, és fontolgatta, mit jelenthet ez a köszöntés. Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél! Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevez Jézusnak. Nagy lesz ő és a Magasságos Fiának mondják

majd, az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak a trónját, ő pedig uralkodik a Jákob házában örökké, és uralkodásának nem lesz vége.” Mária megkérdezte az angyalt: „Hogyan lehetséges ez, mikor én férfit nem ismerek?” Az angyal így válaszolt neki: „A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékozik be téged, ezért a születendő is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának. Íme, a te rokonod, Erzsébet is fiút fogant öregségére, és már a hatodik hónapjában van az, akit meddőnek mondanak, mert az Istennek semmi sem lehetetlen. „Ekkor így szólt Mária: „Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem a te beszéded szerint!” S ekkor eltávozott tőle az angyal. Lk. 1,26-38 Keresztény gyülekezet, Kedves testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Valószínűsítem, hogy nincs olyan ebben a teremben, sem kicsi, sem nagy, aki először hallaná ezt a történetet. Nem biztos, hogy Lukács leírása alapján. Lehet, hogy egy irodalmi, vagy egy zenei műben megénekelve. Vagy esetleg valamelyik templom oltárképén láthatta művészien ábrázolva. Mindegyik felidézése segítségül jöhet most is, amikor a Megváltó születésének 2006-ik megünneplésére készülünk.

A próféciaik szerint egy Dávid házából származó messiás lesz a zsidó nép megváltója. Szintén a próféciaik leírják a helyet, az időt, az égi jelet, a Betlehemi csillagot, amit a tudósok, bölcsek, vagy ahogy József Attila nevezi, Gáspár, Menyhért, Boldizsár, a három király követ. Mondhatnánk minden együtt van. Beteljesedett egy prófécia. Mégis sok embernek okoz fejtörést, gondot, hogy, hogy is van ez? És most nem azokra gondolok, akik belesimulnak a lágy andalító karácsonyi hangulatba. Bevásárlóközpontok sugározta csillogó, csengőszóval aláfestett szeres-sük egymást gyerekek, legalább így karácsony táján című egész világot átölelő globalizációs játékba. Ha nem azokra, akik az ádventben nem csak ezeket látják, hanem meglátják igazi üzenetét, és ez néha nyugtalanná teszi őket.

Folytatás a 2. oldalon

Reményik Sándor

A KERESZT FOGANTATÁSA

A szentlélek nagy fergeteg-köpenyben
A Libanonra szállott
A Libanon csúcsán egy cédrus állott.
Törzse obeliszk, feje korona.
A Szentlélek ráharsogott: Te fa!
Máriától, a Szűztől most jövök,
Csirázik immár az Isten fia,
És áldott ő az asszonyok között.
Most rajtad a sor: ím vihar-kezemmel
Megáldalak: légy terhes a kereszttel!
Légy te is áldott minden fák között,
Érezd, hogy nő benned a fészület,
Éveid a Megváltó évei,
Míg utatok egykor összevezet.
Rajtad csorogjon végig Krisztus vére,
Kidöntve majd magányod vadonából
Állítsanak a világ közepébe.
Ott állj majd minden faluvégen,
Ott függj a cellák kietlen falán,
Ős-fádnak ezer apró másaképpen.
Forgácsoldj szét millió darabra,
A Szabadító tekintsen le rólad
Millió megbilincselte életrabra.
A Szentlélek nagy fergeteg-köpenyben
Tovazúgott a Libanon felett,
Zúgásában ezer fa reszketett.
Ordító erdőn á ment harsogva át,
Csak egy fa értette meg a szavát,-
Lehajlott óriási koronája:
Kereszt-sorsának megadta magát.

Csontvári Kosztka Tivadar:
A magányos cédrus

Folytatás az első oldalról

Valaki egyszer azt mondta, hogy a karácsony egy veszélyes ünnep. És nem csak arra gondolt, hogy ilyenkor milyen könnyű eladósodni, ha bedőlünk a nulla THM-mel ígért reklámoknak. Vagy mennyire el lehet fáradni a készülődésben. Vagy, hogy tényleg milyen veszélyes, tűzveszélyes az égve felejtett adventi

koszorú, vagy karácsonyfagyertya. Hanem az ünnep, illetve az előkészület azon veszélyére gondolt, hogy a várakozásban és a sok előkészületben elveszik a lényeg. (Egyébként, hogy szinte a húsvéti nyúl farka összeér a mikulás szakállával a boltok kirakatában, tényleg kezdi elvenni az ünnep meglepetését, várakozását, hangulatát.) De úgy gondolom nem csak egy hangulatot, egy érzelmet kell a szívünkben felébreszteni, hanem azt a vágyakozást, hogy megismerhesük személyesen a hozzánk eljövő Mesiaszt. Aki hozzám jön. Pontosabban hozzám is. Nem csak a most mellettem ülőhöz, állóhoz, vagy a szomszédomhoz, vagy a szentestén a templomban ünnepelő gyülekezethez. Hozzám személyesen. És ez mindegyikünk személyes kérdése kell, hogy legyen. Én kész vagyok a fogadásra. És megint csak nem az a kérdés, hogy kész vagyok-e takarítással, az ajándékvásárlással, vagy készíttéssel, sütéssel főzéssel? Hanem az a kérdés, hogy a nagy várakozásomban megértettem-e, hogy tulajdonképpen ez az adventi várakozás nem az én várakozásom ebben a négy hétben, hanem az Úr Jézus vár engem születésemtől fogva, hogy az Ő hívására válaszoljak. A kopogtató Jézusnak engedjem kinyitni szívem ajtaját. De ahogy Gyökössy Endre írja. Ő ezt belülről teheti csak meg.

A csákvári hittanosokkal az idén karácsonykor nem a szokásos Betlehemest adjuk elő, hanem egy kis szindarabot, amely egy öreg suszterről szól, aki a karácsony előtti estén, miközben sóhajtozik, hogy milyen egyedül van, álmot lát, amelyben maga Jézus ígéri meg, hogy másnap, azaz karácsonykor személyesen tér be hozzá. De nagyon figyeljen, mert nem biztos, hogy felismeri. A másnap úgy telik, hogy egész nap az utcát kémlelve várja az öreg a kedves vendéget. De csak egy lyukas kesztyűjű utca-seprő jön, akit behív megmelegedni. Jön a szomszédasszony, akinek elfogyott a karácsonyi süteményhez a cukra, és ad kölcsön neki. Jön egy asszony két kis átfagyott gyermekkel, akik a szomszéd faluba tartanak, egy teára behívja őket is megmele-

gedni. Jön két koldus, akiknek szalonnát és jó szót ad. Jönnek karácsonyt köszöntő gyerekek, akik almát, diót kapnak az öreg susztértől. De Jézus egész nap nem jön. Este, megint csak csalódottan és szomorúan, a nyitott Bibliával a kezében elszendereg, és ismét hangot hall. Amely hang elmondja, hogy a mai napi „vendégekben” mindegyikben az Úr Jézus tért be hozzá.

Azt szoktuk mondani két advent között élünk. De ez nem csak arra vonatkozik, hogy az egyházi év adventtől-adventig tart, ahogy a naptári év jan. 1-től dec. 31-ig. Hanem Jézus két eljövele között élünk. Az egyik prófécia már beteljesedett. A második eljövetele még előttünk van. Lehet, hogy ünneprontásnak hangzik, főleg a kicsik számára, hogy nekünk nem az kell, hogy a legnagyobb várakozásunk legyen, hogy mikor van már december 24-e, mert ekkor „csak” emlékeztet a karácsonyi ige, üzenet, hogy az Úristen beteljesítette ígéretét. Amit Lukács ilyen gyönyörűen ír le. „Ne félj!” mondja az angyal, szólítja meg Máriát. „Kegyelmébe fogadott az Úr!” (Én nem kegyelemmel teljes) Így kínálja általa nekünk is kegyelmét, hogy várakozásunk ne legyen hiába való, hanem beteljesedett.

Karácsony ünnepére bizonyára sok szülő, nagyszülő, várja haza gyermekét, unokáját. A várakozás, készülődés izgalmában, sokszor felcsendül az aggodás sóhaja. Egy csendes esti imában kifejeződik szeretteink féltése. Istentől kapott ajándékunk ez az érzés, megta-

pasztalás. Mondhatni az Ő csodája. Ez a történet nem csak Máriának tett ígéret, hanem nekünk is biztatás. Ahogy Sára, Anna, vagy Zakariás felesége Erzsébet is meddősége és kora ellenére gyermeket szülhetett. Isten megmutatta, hogy nála semmi sem lehetetlen.

A csoda érkezését belső csend, megrendülés, és félelem előzi meg, készíti elő. Isten készíti ezt Szentlelkével. Az Ő csodája, hogy megszülethetett egy szűznek gyermekeként Jézus. És ugyanígy az Ő csodája, hogy nem a mi alkalmasságunktól és felkészültségunktől teszi függővé csodájának mindennapi megismétlődését a mi életünkben. Ennek átélésében engedjük őt munkálkodni szívünkben, hogy minden adventben és minden napon újjászülethessen reménységünk, hogy van kire várunk, és van, aki vár rá.

Mészáros Tamás egyházmegyei felügyelő

Mathias Grünewald: Angyali üdvözlés

Értem történt! Rm13, 11-14

A régi időkben egyes helyeken harangzúgással köszöntötték az Advent bekövetkeztét. Nem tudom itt szokásban volt-e e hagyomány? De nem is tudom, ki mit szólna hozzá, ha vennénk a magunknak a bátorságot újra feleleveníteni e régi szokást. Némelyek biztosan valami géphibára gyanakodnának, hisz ma már a harango-

kat automatika vezérli. Mások talán megriadnának tőle, és valami veszélyhelyzetre gondolnának, mert tűzvész és más világégés esetén is megszólaltatták a harangokat. Bizonyára sokakat zavarna is az esti pihenésben az éjfél harangszó.

Bevallom, nem volt merszem megtenni. Pedig mégsem volna rossz újra beharan-

gozni az adventet, de úgy hogy felfigyeljenek rá. Mert van valami változás az elmúlt idők ádvenjeihez képest. Húsz évvel ezelőtt szinte csak a templomokban, vagy néhány háznál ünnepelték adventi koszorúval az új egyházi évet. Mára már amint hallom Győr főterén hatalmas Adventi koszorúval hívogatják a karácsonyi vásárra érkezőket.

Bizony már bánom hogy nem tették közzé harangjaink, itt van ismét, elkezdődött egy új esztendő.

Nekünk ugyanis nem szilveszterkor kell éjfél harangozni, hanem adventben, amikor elkezdődik egy új az újév, mely kezdetben tele van titokzatos várakozással. Azután eljön a várva várt nagy esemény: Krisztus Urunk születésének megünneplésére. Oly sokszor hívogatnak már bennünket Istent dicsérni ezek az ősi hangszerek.

Harangok híján ma én jelentem be. Isten a mai nappal valami egészen újat kíván elkezdni velünk. Új egyházi esztendőben, amikor vasárnaponként valóban megszólalnak a harangok, akkor Hangjukon keresztül Isten házába hívogat kicsiket és nagyokat egyaránt. S ha engedünk hívásának, vasárnapról vasárnapra egy történetet beszél el nekünk. Annak a Jézus Krisztusnak történetét beszéli el, akinek az érkezésére ma még csak várakozunk. Mivel azért nem teljesen ismeretlen előttünk Jézus Krisztus története tudjuk azon a betlehemi csillagfényes éjszakán valóban megérkezett már. Napkeleti Bölcsék és pásztrok imádták, Heródes király halálra kereste őt, de felnőtt és sokakat elvezetett az Istenhez. Meggyógyított betegségeket, megvigasztalta a szomorkodókat, új reményt öntött az emberekbe. Mégis voltak ellenségei, akik kínos halálra adták őt. De a harmadik napon az Isten feltámasztotta őt a halálból. A menybe ment és onnan várjuk visszajönni őt. E történetismerős.

De hogy ez a történet ne más története legyen, hanem az enyém, ahhoz nagyon sokszor kell meghallgatni.

Biztosan mindenkinek meg van, meg volt a kedvenc ifjúkori története. Az enyém, Gárdonyi Géza Egri Csillagok című regénye, amit annyszor olvastam el, hogy már a sajátomná vált. Már-már én voltam a főszereplő is. Az a történelmi elbeszélés teljesen az én történetem lett. Pontosan úgy ahogy a Krisztus története is. Benne vagyok, nem úgy, mint a főszereplő, de nagyon fontos résztvevője, olyan, aki nélkül semmi értelme nem volna az egész történetnek. Benne vagyok. Pontosan úgy, mint Te és a Másik, aki oly sokszor hallotta már Jézus történetét, hogy egyszer meg is értette, mid az, ami Jézus Urunkkal megesett, értem történt, s ha nem is főszereplője lehetek az ő történetének, de nagyon fontos, sőt a legfontosabb mellékszereplője.

Mert ami Jézus Krisztussal megtörtént,

az ő halála értem hozott áldozat volt. Azért történt, hogy megértsem, elfogadjam az Isten Fiának áldozatát. Ne én akarjak áldozni az Istennek, hanem fogadjam el az Isten szeretetét és az ő áldozatát.

Erről vall Pál apostol is, amikor egy olyan gyülekezethez írja intelmeit, akik már régóta ismerik Jézus Krisztus személyét. Félti őket, hogy e nagy titok, az örömet hozó felismerés el ne halványodjék bennük. A Jézussal való személyes találkozás már nagyon közel van hozzájuk. Ezért nem mindegy hogyan élnek. S mi vajon milyen lélekkel hallgatjuk az apostoli bátorítást?

Éjfélkor kedvem lett volna megszólaltatni a harangokat! Oly sokszor hívogatnak már bennünket Istent dicsérni ezek az ősi hangszerek. Nincs -e mindennél nagyobb szükségünk rá nekünk is? Hiszen a Jézusban való hit erejét csak a hívő emberek életén át ismerheti meg a világ.

Ezért fontos miként élünk. Mint nappal világos tettekkel. Ne csaljunk. Hazudjunk, lopjunk. Mert számunkra ez nem megengedett. Isten fiaiként világosságban járjunk. S ha megbotlunk, bátran kelünk fel?

Abban is van valami bátorító, hogy amíg a polgári év a vége felé közeledik, az egyházi év most kezdi az újat. Amikor az év végi zárások, nagy bevásárlások, takarítások egyre több tennivalót jelentenek és az emberek többsége ki sem látszik a feladatokból. Nekünk szabad már most a feltámadott Jézust látni a hozzánk közelgő isteni gyermekben. Miközben Jézus Urunk születésének ezernyi kelléke árasztja el a piacot, mi mindeközben a szívünkben szánhatunk Megváltónknak egyre na-

gyobb teret. Nem kívül ünnepeünk csak, hanem belül. Ott telünk meg ujjongó örömmel, s ezt az örömet adhatjuk tovább. Örömet hirdetünk a szomorkodók között. Fényt vihetünk a sötétbe. Az élet diadalát hirdetjük ott, a hol a halál az úr. Nyilván akkor leszünk képesek erre az emberen túlmutató szolgálatra, ha nem a saját lelkünk, hanem Jézus Lelke dolgozik bennünk.

Krisztust Öltsetek magatokra! Az ő Lelke járjon át mindenkit a karácsonyi ünnepek során. Engedjétek hatni bennetek és hatni általatok a józanság Lelkét. Hogy milyen e Lélek? Mit hoz azoknak, akiknek életét áthatja? Pál apostol tanítása szerint:

A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jószág, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény. Gal. 5.22-23

A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk. Ezért tehát, míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben. Gal. 6.9-10

Vessétek le a régi élet szerint való ömbert, aki csalárd és gonosz kívánságok miatt megromlott; újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtetett. Ezért tehát vessétek le a hazugságot, és mondjatok igazat, mindenki a felebarátjának, mivelhogy tagjai vagyunk egymásnak. „Ha haragusztok is, ne vétkezetek”: a nap ne menjen le a ti haragotokkal, helyet se adjatok az ördögnek. Aki lopni szokott, többé ne lopjon, hanem inkább dolgozzék, és saját keze munkájával szerezzé meg a javakat, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek. Semmiféle bomlasztó beszéd ne jöjjön ki a szátokon, hanem csak akkor szóljatok, ha az jó, a szükséges építésre, hogy áldást hozzon azokra, akik hallják. És ne szomorítsátok meg az Isten Szentlelkét, aki által el vagytok pecsételve a megváltás napjára. Minden keserűség, indulat, harag, kiabálás és istenkáromlás legyen távol tőletek minden gonosszággal együtt. Viszont legyetek egymáshoz jószágosak, irgalmasak, bocsátsatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban. Ef. 4.22-30

Szarka István esperes

„AZ EMBER TERVEZ...”

Gyakran megkérdezik tőlem: „Mi van az óvodaépítéssel? Miért állnak, vagy hogy haladnak terveink? Gyülekezetünk anyagi és lelki helyzete ez ideig nem tette lehetővé az új óvoda megépítését. Közegyházunk oktatáspolitikai stratégiája sem kedvező, mert az főként a városi középszintű oktatási intézmények (gimnáziumok szakközépiskolák, illetve legújabbban kollégiumok) létesítése és fenntartása felé irányul. Ebben a számunkra mindenféle szempontból nehéz helyzetben csak külső források bevonásával valósíthatók meg elképzeléseink. Ezért az elmúlt ősszel pályázatot nyújtottunk be az EGT Norvég Finanszírozási Mechanizmusok program, Gyermek és ifjúságvédelem című fejezetét megcélozva.

Az alábbiakban a pályázati programról, a megépítendő épületek főbb műszaki jellemzőiről adunk tájékoztatást. Teszszük ezt azzal a kéréssel, hogy ezt az ügyet is hordozzák könyörgéseikben.

A PROJEKT LEÍRÁSA

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyház a területén egy háromcsoportos óvodát kíván felépíteni. A leendő óvoda Bakonycsernye közepén, egy festői környezetben lévő lejtős telken fog állni. A telken jelenleg áll egy műemléki védettség alatt álló templom, egy lelkeszlakás, valamint egy gyülekezeti ház, ezen felül pedig két épület, melynek bontásával lehetőség nyílik az óvoda megépítésére.

Az óvodát a legkorszerűbb igényeknek megfelelően, a vonatkozó szigorú előírásoknak megfelelően tervezték, energiatakarékos anyagok, és fűtési módok felhasználásával. A tervezett létesítmény szervesen illeszkedik a fésűs elrendezésű falusi porták közé. Ezen felül, a lejtős teret adta lehetőségeket is kihasználja úgy, hogy akadálymentes közlekedés is biztosítva van.

A meglévő gyülekezeti házat és az óvodát szervesen kapcsolja össze egy kétszintes, galériás közösségi épület, amelyben egyszerre több csoport testnevelése itt folyhat, másrészt időben eltolva az Evangélikus egyház használja közösségi összejövetelekre, akár Isten tiszteletek folytatására. Ez a szárny külön is megközelíthető saját vizesblokkal ellátva.

Az óvoda szárny ütemezhető, bővíthető távlatban további csoportszobákkal. A he-

lyiségek úgy lettek kialakítva, hogy alkalmasak legyenek úgynevezett integrált képzésre, amely visszamaradott, beilleszkedési problémákkal küszködő gyermekek képzését is jelenti.

Az óvodában három csoportszoba található. Mindegyik egy elkülönített komplex blokkot jelent, saját öltözővel, vizes csoporttal, játszóudvarral, fedett terasszal. A csoportszobák mindegyike rendelkezik egy nagy közösségi helyiséggel, valamint egy elvonuló sarokkal, galériás játszóházzal.

Az épület alapterülete: 981,31 m²

Az óvoda mögött egy zárt, biztonságos nagy játszóudvar áll a gyerekek rendelkezésére.

Göde Ferenc
építész

NÉHÁNY SZÓ AZ ÉPÜLETGÉPÉSZETI MEGOLDÁSOKRÓL

Az egész épületkomplexum korszerű, hőszigetelt, környezetbarát anyagokból épülne meg. A tervezett elképzelések között szerepel a napenergiával és a talaj hőenergiájával megújuló geotermikus energiaforrások alkalmazása a használati melegvíz és a fűtési energia előállításához.

A közösségi épület, valamint az óvoda komplexum hőellátását még kiegészíti a fa tüzelésű füstgáz hasznosító kazán és hőtároló bojler beépítése. Ezen berendezésekkel a gáz- és villamos energiafogyasztás jelentősen csökkenthető. A létesítmény használati terei padlófűtő rendszerrel és falfűtés csöves rendszerrel épülnek meg, melyek alacsony hőmérsékletű fűtési energiát igényelnek.

Kiss László
mérnök

A PÁLYÁZAT RÖVID ISMERTETÉSE

Pályázat címe: Bakonycsérnyei Evangélikus Óvoda és Ifjúsági Központ

A Bakonycsérnyei Evangélikus Egyházközség és partnerei Óvoda és Ifjúsági Központot kíván Bakonycsérnyé központjában kialakítani. A program keretében kialakításra kerül egy 75 férőhelyes (3 csoportos) óvoda és egy Ifjúsági Központ, mely helyet ad olyan rendezvényeknek melynek elsődleges célcsoportja a helyi és környékbeli ifjúság (4-14 éves korcsoport).

Projekt indokoltága:

A helyben működő integráló óvodának és ifjúsági központnak kiemelkedően fontos szerepe van a település társadalmi életében, a szülők és az intézmény közötti kapcsolat alakulásában, az együttnevelésről alkotott vélemények formálásában, az attitűdök alakulásában.

Az óvoda nem szigetelődik el a környezetétől. Az intézmény nemcsak a korlátozott, csoportokon belüli folyamatokra, hanem a helyi közösségre is figyelemmel kívánja munkáját folytatni.

Az óvoda mind a roma, mind a sajátos nevelési igényű gyerekek tekintetében funkcionális integrált nevelést valósít meg.

Mindennapi gyakorlattá válik a differenciáló nevelési módszerek alkalmazása, hogy a gyermek partner legyen a megoldáshoz vezető út megtalálásában. A gyakorlatban megjelenik az inklúzió, mint nevelési elem.

Cél, hogy a hátrányos helyzetűek, fogyatékkal élők és roma származásúak számára esélyegyenlőséget biztosítson egyéni képességeik fejlesztéséhez, illetve az oktatási-nevelési intézmények közötti és intézményen belüli szegregációt jelentősen csökkentse.

Általános cél az, hogy a nevelésen túlmenően lehetőség nyíljon közösségi programok kiterjesztésére, a programokba olyan gyermekek és fiatalok bevonására, akiknek a közösségi tevékenység fejlődési, kitörési lehetőséget adhat, ezáltal hozzájárulva mind intézményi, mind társadalmi szinten az inklúzió erősödéséhez.

Az ifjúsági központ a már az óvodás korban kezdődő nevelési koncepciót alkalmazza tovább a fiatalokéknak igényeinek megfelelő, nevelő célzatú, közösségi programok szervezésével, tanácsadással, lelki segély szolgálat biztosításával.

Projekt főbb tevékenységei:

- 790 m²-es óvoda és ifjúsági központ építése
- Óvodai eszközök beszerzése (csoportfoglalkozásokhoz)
- Sportprogramok szervezése
- Médiaklub működtetése
- Hagyományörző klub működtetése
- Drámajáték szervezése
- Tanácsadás, lelki segély szolgálat

*Gillich Kristóf
pályázati*

KEDVES OLVASÓINK!

Békességgel megajándékozott Karácsonyt, örömet, erőt hozó újesztendőt kívánok Önöknek!

Tudom, a jókívánságok sosem jönnek rosszkor. Még akkor sem, ha most ennek van ideje. Szinte minden hírközlő eszköz az előbeszédtől az sms-ig néhol komoly, máskor tréfás vidámsággal jót kíván nekünk. Ennek sorában fogadják el tőlem is, mindazt a jót, amit az én Uram lelkemre helyezett.

Szívünk békessége ritka szép vendég, igazi kincs, amely ha egyszer ránk talál el sem akarjuk engedni többé. Sokáig így vártam a karácsonyt. Ilyen békét hozónak. Mire az ünnep nagy napja megérkezett, megszelídültek az emberléptek, ünneplőbe öltözött körülöttünk a világ. Meglassult a rohanó forgatag. E csendhez mindig hozzátartozott a templomi áhítat, amely mint egy nagy csoda előtti visszafojtott lélegzet, ünneplésünk okát beszélte el.

Azután felnőttem, és mint sokan mások is, elhagytam a gyermeki dolgokat... Elmaradtak mellőlem a csodák. Nem halottam az angyal szárnyak suhogásait. S a felnőtt, végtelenül magányossá váló ember körül eltűnt a régi korok békessége is. Istentől távol: ritka kincs a béke. Azóta tudom ezt, hogy ismét meglátogatott és örök karácsonyt hozott nekem. Isten felfedte előttem igazi arcát. Már nemcsak haragvónak látom, de gyengédnek is, sőt kiszolgáltatottan, ahogy ott függ a kereszten.

Istentől távoli, titokban békességet szomjazó Barátaim, ismeretlenül is ismerős egykor volt sorstársak! Boldogok, igazán megajándékozottak a Jézus Krisztusban való hit által leszünk! Ha a betlehemi éjszakát átragyogó fény, az Isten dicsősége, lelkünket járja át. S majd, ha az angyalok köszöntőjével mi is együtt mondjuk: „Dicsőség a magasságban Istennek”. Akkor újra kigyúl bennünk Isten szeretetének lángja. Megéget bennünk és körülöttünk mindent, ami fájdalmat szül. Isten Szentlelke a szeretet lángjaival Megvált a hiábavalóságoktól, félelmeinktől, a haláltól. Amióta így látom Isten szerető fenségét, újra igazi ünnep a Karácsony. Helyére került benne minden. Az ajándékozás szokása, mert aki hatalmas ajándékot kapott, hogyne adna, okozna másnak is örömet. Helyén van az örökzöld fenyő is, melyben az édenkert fája és a megváltást hozó kereszt egybehajol. Isten egykor távol ragyogó rettenetes fensége egészen közeli, bárszonyos szépségű békét hirdet ma is: 2006 karácsonyán. Isten Megváltó, szabadító Fiában újulhat meg az újesztendő, s benne újul meg minden egyes új nap is. Kívánom így töltsé be otthonaikat és szíveiket Isten minden értelmet felülmúló békessége és legyen Krisztusban valóban újat hozó, eredményes újévük!

*Szarka István
esperes*

ALAPÍTVÁNYUNK KURATÓRIUMI ELNÖKÉNEK BÚCSÚZTATÁSA

„Mert Úgy van ez, mint amikor egy idegenbe készülõ ember hívatta szolgálait, és átadta nekik vagyonát. Az egyiknek adott öt talentumot, a másiknak kettõt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek a képessége szerint, és elment idegenbe. Az, aki az öt talentumot kapta, azonnal elindult, vállalkozásba fogott velük, és nyert másik ötöt. Ugyanígy az is, aki a kettõt kapta, nyert másik kettõt. Aki pedig az egyet kapta, elment, gödröt ásott a földbe, és elrejtette ura pénzét. Hosszú idõ múlva aztán megjött ezeknek a szolgálknak az ura, és számadást tartott velük. Eljött az, aki az öt talentumot kapta, odavitte a másik öt talentumot, és így szólt: Uram öt talentumot adtál át nekem: nézd másik öt talentumot nyertem. Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízik rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára!” Mt 25, 14-21

Gyászoló Család! Kegyelettel Emlékező Egybegyűlteket!

A sír felett szítal az őszi köd,/korán van még és íme este lett./Sötét egünkre lassan színezüst/koszorút fon a súlyos fáklafüst/Radnóti Miklós: Ének a halálról

„Korán van még és íme este lett” E korai alkony mérhetetlen fájdalommal látogatott meg minket. Mielőtt lelkünk vigasztalódást keres az örökkévalóságban. Emlékezzünk meg kegyelettel az emberről, aki körünkben élt, dolgozott, szeretett, szolgált és példát adott. Tekintsük át idõ előtt eltávozott Testvérünk életének főbb állomásait.

SZABÓ JÁNOS 1944. június 10-én Bakonycsernyén látta meg a napvilágot Szabó Sándor ev. bányász és Valásek Katalin második gyermekeként. Az általános iskola elvégzését követően Budapesten tanult. A géplakatos és vízvezeték szerelő szakmákat sajátítja el. Budapesti évei alatt gyülekezetünk egykori lelkésze Danhauser László és családja segíti személyiségének és hitének formálódásában. A fővárosból visszatérve előbb Balinkabányán, majd később a Hazai Fésűs Fonó Bodajki Gyárában helyezkedik el. Ez utóbbiban munkavédelmi és szakszervezeti vezető lesz.

Talán a lelkipásztori indítatás, talán lelkébe oltott szent tűz sarkalta, űzte újabb és újabb kihívások felé. Munka mellett leérettségizett, és folyamatosan tovább képezte magát. Nyelveket tanul: szlovákul, lengyelül, németül, idegenvezetői képesítést szerez, és mellékállásban csoportokat vezet többek között Olaszországba és Ausztriába.

1969-től Bakonycsernye Községi Tanácsának tagja, 1990-től képviselője. 1970-es évektől kezdve, részt vesz az Országos Szlovák Kisebbség munkájában. 1994-től kezdődően, a helyi Szlovák Kisebbségi Önkormányzat vezetője. Szervezése és munkája nyomán épül meg 2001-ben a Szlovák Regionális Közművelődési Központ.

1973. december elsején vezette oltár elé jegyesét Simek Juliannát, aki közel 33 éven át hűséges segítőtársa minden munkájában.

1993-tól kezdve egészen a legutóbbi évekig családi gazdálkodást folytat.

A legutóbbi ciklusig gyülekezetünk aktív

presbitere, ez év márciusától tiszteletbeli presbiter. Az Élõ Kõvek Alapítvány kuratóriumának elnöke.

S amikor rá emlékezünk, ne csupán azt lássuk meg, mennyivel gazdagította munkája révén környezetünket! De lássuk meg benne azt az emberen túl mutató erõt, gigászi akaratot, mellyel 15 év óta zokszó nélkül betegségét elhordozta. Isten által Pál apostolhoz intézett bátorító igék megtestesülését látom az õ küzdelmei között: Isten így szólt hozzá szolgájához: „Elég neked az én kegyelemem, mert az én erõm, erõtlenység által ér célhoz.” S - bizony- Tekintsétek végig és lássátok meg az isteni igék igazságát az õ életében. „mindenre van erõ abban, aki az erõtlen nagyon erõssé teszi” Mindenre van erõm (a Krisztusban), aki megerõsíti az embert.”

E korai alkonyban, mi, a gyászolók meríthetünk erõt Isten beszédébõl. Szeretteim: A Krisztustól kapott reménységben Búcsúzzunk el tõle! Béke veled Testvér!

Gyászoló Gyülekezet!

Az imént elhangzott jézusi példázat az utolsó idõk dolgairól tanít. Az egyéni élet felelõsségét hangsúlyozza. Adottságunk, tehetségünk és a környezetünk kínálta lehetőségeink azok, melyek megkülönböztetnek más emberektõl.

Különbözõ mértékben kapuk mindezeket. Nincs beleszólásunk abba, kinek mennyit mér az Úr keze. Kinek egy, kinek kettõ, míg másnak öt kerül. Nem félek itt ebben a helyzetben egyszerű párhuzammal élni. Az imént ismertetett vázlatos életrajz szerint nem kétséges elõttem Szabó János testvérünk esetében sok talentum került kiosztásra. Bár életének csak legutóbbi nyolc évét ismertem, mégis úgy vélem nem tékozlta el talentumait. Jól kamatoztatta mindazt, amit kapott.

Csak néhány önkényes csoportosítás életébõl:

1, Dolgozó ember volt, aki a kevésen is hűséges tudott lenni. Megragadott minden lehetőséget, ha munka volt, nem futott el elõle. Akár a gyár, akár a föld szólította õt.

2, Nem volt pap, de a közmondás szerint jó papként holtig tanult.

3, Közéleti ember volt, aki ha kellett papí-

rokat intézett a bürokrácia útvesztõiben járatan emberek számára.

4, Politikus volt. Nem a fogalom mai, lejáratott értelemben, hanem a szó romlatlan jelentésében: A településért munkálkodott, a köz javát szolgált.

5, Istenfélõ ember, aki számára nem különbõs sem az, milyen igehirdetõt kap gyülekezetének megüresedett szószéke, sem az, milyen állagú az Isten háza.

Gyászoló Gyülekezet! Gyászoló Család!

Ne vegyék, Ne vegyék tõlem kegyelet-sértésnek, amit most mondani fogok: Tudjátok milyen közel állt János szívemhez, de most nekem mégsem lehet tisztem felmagasztalni õt. Sem a neki adott talentumok gazdagságáért, sem azért, mert hűségesen tudott gazdálkodni velük.

Mindenkinek legjobbat akarva csak egyet tehetek, méltóvá kell tennem az emlékezést. Nemcsak illendõvé, de valóban méltóvá úgy tehetjük megemlékezésünket, ha a fájdalom búcsúzás pillanatában, csendben oda-lópózik szívünkbe az istendicséret és a hálaadás. Az Isten dicséret. Istendicséret, ezért a tartalmas, eseményekben gazdag életért. Hálaadás a sors nehéz csapásaiért, melyek növelték benne a küzdeni tudást. Hálaadás az õ személyes hitéért. Hálaadás a tovább adott hitért, amely most fiait tanítja küzdelemre és számukra ad vigasztalást.

Mert tudja meg az egész gyászoló közösség hit nélkül mi semmik, és senkik vagyunk. Had idézzem itt e helyen egy haldokló génusz utolsó üzenetét. Luthert idézve, mondom: Mi mind koldusok vagyunk és ez így igaz” Bizony, minden koldusoknál nyomorúságosabbak vagyunk, ha nincs meg bennünk az életünknek gerincet adó hit.

Nélküle minden adottság, minden tehetség, a legmozgalmasabb élet is az enyészetbe vész el.

Aki a hit bátorságával él, képes még a halál jeges tekintetébe is bele kacagni. Ha hit éltet, élek, és bátran a világba kiálthatom a hit boldogító bolondságát is: Jézus él, én is vele/ hol van halál diadalmad? /Jézus él sír éjele/ csak új reggelig takarhat, /Ott leszek hol Uram van/ Jézus én Bizodalamm./

Ámen

Evangelikus Óvodánk életéből

Bajor testvéróvodák és a magyar Evangelikus Óvodák képviselői szakmai továbbképzésen vettek részt Balatonszárszón az Evangelikus Oktatási Központban (2006. okt.26-27-28-án) ahol előadásokat hallhattunk, mind bajor, mind magyar részről az óvodák lelki életéről, programjairól.

A továbbképzés záró programjaként óvodánkba is ellátogattak, ahol óvodavezetőnk köszöntötte a vendégeket, majd ismertette óvodánk múltját és jelenét. Ezután a gyerekek műsorral kedveskedtek.

Kötetlen beszélgetések mellett kellemes hangulatban töltöttük a délutánt. Köszönjük minden kedves Evangelikus testvérünknek, illetve szülőknek, akik hozzájárultak a vendégfogadáshoz.

A nap végén kétnyelvű Istentiszteleten vettünk részt, melyen lelkészünk Szarka István szolgált. A következő év tavaszán ismét találkozunk Bajorországban.

A Bakonycsernyei Általános Iskola és Zeneiskola jóvoltából muzsikáló zene-délelőttön vehettek részt a gyermekeink. Mesébe ágyazva ismerkedhettek meg a különböző hangszerekkel. Köszönjük a felkészítő tanároknak és a zeneiskolásoknak. A műsor után ritmushangszerekkel zenekart alakítottunk, s folytattuk tovább a zene-délelőttöt.

A mikulás ünnepségünket december 04-én tartottuk. Az óvó nénik „Mikulásvárás” című bábelőadással kedveskedtek óvodánk gyermekeinek. Szülőkkel, nagyszülőkkel együtt vártuk a Mikulás érkezését. Dallal és verssel köszöntöttük a nagyszakállút. Külön-külön szólt minden gyermekhez, majd átadta a megérdemelt csomagot.

„Nini nézd a Mikulást
szereti az óvodást,
hozott nekünk minden jót,
cukrot, diót mogyorót.”

December 5-én a Veszprémi Kabóca Bábszínház előadását tekintettük meg, mely által minden alkalommal élményekben gazdagon érhattünk haza.

December 06-án a Művelődési Házban szervezett Mikulás ünnepségen vettünk részt. Köszönjük a szervezőknek az előadást, a szép és ötletes ajándékot.

Hagyományokhoz híven idén is megtartottuk az Adventi Ajándékkészítő délutánunkat (december 15-én). Már előző napokban lázasan készülődtünk, mézeskalácsot sütöttünk, karácsonyi díszbe öltöztettük óvodánkat. Hat helyszínen, szebbnél-szebb különböző ajándékokat, dekorációkat készíthettek szülők, gyermekek. A tea és a gyerekek által készített mézeskalács még meghittebbé, kellemesebbé tette a délutánt.

Mindenkinek áldott, békés ünnepeket kívánunk!

Evangelikus Óvoda dolgozói

ALKALMAINK

Istentisztelet:

Minden vasárnap Súron 9.00-kor, Bakonycsernyén 10.30-kor. Minden hónap első vasárnapján úrvacsora.

Szórvány istentisztelet:

Minden hónap első vasárnapján: Bodajkon 15.00, Ácsteszerén 16.30-kor.
Minden hónap második vasárnapján Mecséren 15.00

Bibliaórák:

Hétfőn a Béke-telepen 15.30-kor

Csütörtökön a gyülekezeti házban 17.00-kor

Énekkari próbák:

Örömhír kórus: csütörtökön 18.00 órától

2006. december 23-án az ifjúság kórházi szolgálata 14.00-tól

 Ünnepi alkalmaink 	
Időpont	Alkalom
B A K O N Y C S E R N Y E	
Dec. 24-én 10.30	Istentisztelet a templomban
Dec. 24-én 18.00	Karácsony esti istentisztelet a templomban
Dec. 25-én 10.30	Istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Dec. 25-én 15.00	Gyermekek karácsonyi szolgálata
Dec. 26-án 10.30	Istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Dec. 31-én 10.30	Istentisztelet a templomban
Dec. 31-én 18.00	Óév-esti istentisztelet a templomban
2006. Jan. 1-én 10.30	Újév napi istentisztelet úrvacsorával a templomban.
2006. Jan. 6-án 10.30	Vízkereszt istentisztelet a templomban
2006. Jan. 7-én 10.30	Istentisztelet a templomban
S Ú R	
Dec. 24-én 9.00	Istentisztelet a templomban
Dec. 24-én 16.00	Karácsonyesti istentisztelet a templomban
Dec. 25-én 9.00	Istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Dec. 26-án 9.00	Istentisztelet, a templomban
Dec. 31-én 9.00	Istentisztelet a templomban
Dec. 31-én 16.00	Óév-esti istentisztelet a templomban
2006. Jan. 1-én 9.00	Újév napi istentisztelet a templomban
2006. Jan. 6-án 9.00	Vízkereszt istentisztelet a templomban
2006. Jan. 7-én 9.00	Istentisztelet a templomban
B O D A J K	
Dec. 25-én 15.00	Istentisztelet úrvacsorával a református templomban.
Á C S T E S Z É R	
Dec. 25-én 16.30	Istentisztelet úrvacsorával.

Szerető családja és az ünneplő gyülekezet jelenlétében megáldottuk Nyevrikel János és Szolnoki Erzsébet testvéreink 60 esztendővel ezelőtt kötött házasságát.

Imádságban adtunk hálát és megáldottuk Soproni István és Kovács Borbála testvéreink 55 esztendővel ezelőtt kötött házasságát.

Egyházközségünk vezetőségei nevében hálásan köszönjük gyülekezeteink minden tagjának azt a feltő szerezetet, amellyel egyházközségeinket és intézményünket hordozták. Köszönjük a szolgálattevőkért elmondott imádságokat, adományaikat, társadalmi munkájukat, valamint azt, hogy egyházfenntartói járulékok befizetésével segítettek 2006. évi szolgálatainkat.

*Minden kedves olvasónknak,
örömteli és békés karácsonyt,
valamint boldog Új esztendőt kívánunk!
A Bakonycsernyei, Sári Evangelikus
Egyházközségek elnökségei, lelkészei és
presbitériumai nevében.*

ANYAKÖNYVI HÍREK

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSSESÜLTEK:

- ✠ Szkok Attila Szkok Attila és Koplányi Zsuzsanna,
- ✠ Szkok Jázmin Szkok Zoltán és Varga Edina,
- ✠ Bösze Marcel Bösze Balázs Péter és Szemes Andrea,
- ✠ Repka András Repka András és Kovács Éva,
- ✠ Klein Gábor Klein Gábor és Kirschner Judit,
- ✠ Kolmer Martina Kolmer László és Fekete Erika Brigitta,
- ✠ Orsós Mária Horváth Mihály és Horváth Andrea, (Orsós István és Orsós Mária)
- ✠ László Márk Olivér Horváth Mihály és Horváth Andrea (László Éva) gyermeke.
- ✠ Plank Éva felnőtt.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT:

Nerhaft Balázs és Hermann Ibolya (Súr)

A FELTÁMADÁS REMÉNYSÉGÉBEN KÍSÉRTÜK UTOLSÓ FÖLDI ÚTJÁRA:

Bakonycsernyén

- ✠ Koczur Ferenc 85
- ✠ Fidirich Ferencné 66
- ✠ Szolnoki László 51
- ✠ Szabó János 62
- ✠ Pukancsik Józsefné 79
- ✠ Nagy András 64

Súron

- ✠ György Pálné 72
- ✠ Szabados Pál 90
- ✠ Sóvölgyi Imréné 85
- ✠ Bognár Imre 37
- ✠ Sógorka László testvérünket 77 éves korában.

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradoásaikból, és cselekedeteik követik őket

A Bakonycsernyei Evangelikus Egyházközség kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1

Tel: 22/592-001

Email: istvan.szarka@lutheran.hu

Felelős kiadó: Szarka István lelkész

Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor

Email: csernyin@freemail.hu

Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>